

Publicerad 2017-11-08 17:26 av karl eklund

Starkt minne av en vän som jag älskade . Jag berättade det aldrig, vågade inte..men hon visste.

En gammal kärlek

Kära Majsan.....

Bosse kallade dig så...

Jag vågade det aldrig....jag valde då att gå....

Men du var i mina tankar....

Nu är du död och borta.....du hade en annan kär

Jag sitter nu skriver och jag är ännu här...

Det är så svårt att vetanu möts vi aldrig mer....

Det är så svårt att rimma...när aldrig jag dig ser...

Men du var i mina tankar....

Men jag minns. Varje gång man passerar Suschibaren i Kulturhuset.

Där åt vi lunch. Hur många gånger. Jag kan ännu se dig och känna dina kramar.

Bara du och en till stal min kärlek....det var så ödsligt och deppigt...

Båda två var ni gifta. Är det ödet. Eller en gåva.

Kanske är det dyrbart att veta att man två gånger vågat drömma.

Säkert är det rikedom.

Jag vill minnas det.....när mörkret kommer...när pengarna är slut..när hyran skenar och hålen i vår välfärd visar sig vara avgrunder...

Då skall jag minnas dig och kort underbara stunder..skratt...skvaller...

och hämta styrka i att du " visste". Kanske hon, den andra också vet.....det vore plåga och jubel i samma andedrag.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren karl eklund med Poeter.se id #32868 innehar upphovsrätten